

IZLOŽBA TRI AUTORA U TRAVNIKU

Sveučilište / Univerzitet "Vitez"
organizuje izložbu fotografija

**Posjetite galeriju
Sveučilišta/Univerziteta "Vitez"**
21.03.2016. u 18h.
Fotografije će biti izložene do 25.03.2016. godine.

Autori:
Siniša Skenderija (majstor fotografije) | Gordana Skenderija (fotograf 1. klase) | Karlo Gavrić (fotograf)

Bonus na otvorenju: Analogni aparati | Photo booth

U sklopu obilježavanja dana opštine Travnik u galeriji Univerziteta "VITEZ" u Travniku otvorena je izložba fotografija renomiranih fotografa Gordane Skenderija, Siniše Skenderija i Karla Gavrića.

Na izložbi su predstavljena fotografska bilježenja svakodnevnog života, portreti, arhitektura, ljepote putovanja, priroda ... Pred desetinaama posjetitelja, zaljubljenika u umjetničku fotografiju, izložbu je službeno otvorio izvršni direktor Univerziteta Zdenko Vukić, zahvalivši se autorima na velikodušnom ustupanju njihovih umjetničkih uradaka ovoj visokoškolskoj instituciji, koja je još jednom potvrdila svoju opredijeljenost i ka poticanju umjetnosti i umjetničkog izražavanja.

U ime autora izložbe okupljenima se obratio Karlo Gavrić, koji je tom prilikom uručio i pohvale trima autorima za najbolje ocijenjene fotografije pristigle na natječaj "Proljeće kroz moj objektiv", kojeg je, u suradnji s autorima izložbe, organizovao Univerzitet "VITEZ".

Prvo mjesto pripalo je Enisu Muslimoviću, a na drugom i trećem mjestu su Evel Muslimović i Džemil Belegić.

Nakon službenog otvaranja izložbe, posjetitelji su mogli vidjeti kako su izgledali i funkcionirali stari foto aparati koji su, za ovu svečanu priliku, bili izloženi u posebnom izložbenom prostoru.

Također, bio je upriličen i photobooth kutak u kojem su se svi zainteresirani mogli oprobati u fotografskom umijeću, uz stručnu podršku Karla Gavrića.

In memoriam : TOŠO MITAŠEVSKI

Na žalost svih fotografa i svih ljudi koji su ga voljeli i poznavali, napustio nas je drag i nenametljiv čovjek, veliki fotografski kreativac Tošo Mitaševski. Rođen je 1960. godine u Sarajevu gdje je i diplomirao na Ekonomskom fakultetu. Prve kontakte sa fotografijom os-

tvaruje u 11-oj godini, kao član kluba mladih tehničara, a 1984. godine prvi put izlaže na kolektivnoj izložbi u Rovinju, Hrvatska kao član Foto kino kluba "Mašinar" Sarajevo. Po završetku studija počinje raditi u izdavačkoj kući "Revije press" kao fotoreporter, a u ratu radi za revije Žena 21 i Corridor, te saraduje u dnevnom listu Oslobođenje. Poslije rata nastavlja saradnju sa ovim listovima, te sa ekološkim časopisom Fondeko i drugima. Radove je objavljivao i u L'mond-u i BaslerZeitung-u. Njegovi radovi su publikovani su i u knjigama. Bio je član Foto kino kluba Mašinar i jedan od njegovih najagilniji i najaktivnijih članova. U Foto savezu Bosne i Hercegovine nosilac je zvanja Kandidat majstor fotografije. Bio je član organa Foto saveza od Predsjedništva pa do člana savjeta časopisa Fotografija i Savjeta galerije fotografija Novi grad Sarajevo. Posebno je značajan njegov doprinos organizaciji Dana jugoslavenske fotografije u Sarajevu 1985. godine, gdje je kao član organizacionog odbora bio autor postavke izložbi fotografija u Collegium Artisticum-u. Učestvovao je na preko 150 kolektivnih izložbi, na kojima je dobio 32 nagrade.

Denisa

Priča o modelu

Ksenija

Ostat će upamćen po portretima nastalim krajem osamdesetih godina, te posebno fotografijama pejzaža. Za jednu od prvih fotografija "Priča o modelu" dobio je više nagrada i pohvala. Posebno mu je značajna izložba nastala u ratnom Sarajevu simboličnog naziva "Soba njenih uspomena" koja je više puta održana u Sarajevu, zatim Tuzli, Skoplju, Đurđevcu, i Dohi (Qatar). Odlazak ovog skromnog i nenametljivog čovjeka, značajnih fotografskih ostvarenja, veliki je gubitak za bosanskohercegovačku fotografiju.

Otvaranje samostalne izložbe u Dohi (Qatar)

Ohrid 2

Treskavica 2

SOBA NJENIH USPOMENA

Tekst akademika Tvrdka Kulenovića objavljen u katalogu izložbe u povodu održavanja izložbe Toše Mitaševskog u Galeriji MAK - Muzeja pozorišne umjetnosti i književnosti u Sarajevu 1993. godine

Tošu Mitaševskog poznajem takoreći od njegovog rođenja. I njegovu ljubav za fotografiju poznajem od njenog rođenja. Imponovalo mi je kad sam vidio kako on tu svoju ljubav i svoj posao nije zanemarivao ni kad je bio ophrvan teškom bolešću. Imponovalo mi je kad su on, i njegova sestra, i njihova majka, u vrijeme odlaska konvoja Makedonaca rekli: "Ovo je naš grad. Nikuda mi iz njega ne idemo." Na fotografijama koje su ovdje izložene opažam izvjesni blagi nadrealizam, koji svojom

blagošću što se pretvara u ljepotu iznevjerava osnovne pretpostavke nadrealizma, za koji su blagost i ljepota spadali među najpogrdnije riječi.

Zašto onda ipak nadrealizam? Zato što me susreti stvari na ovim slikama podsjećaju na riječi velikog preteče nadrealizma, Isidora Diskasa, grofa Lautreamonta, na njegovu sada već bukvarski poznatu rečenicu da je najveća ljepota sadržana u susretu kišobrana i šivaće mašine na stolu za seciranje. A veliki vođa škole čeških strukturalista, Jan Mukaržovski, objašnjavajući na prvom kongresu za estetiku održanom poslije drugog svjetskog rata nove pejzaže istine kroz koje je čovjek prošao, rekao je da su oni koji u vidjeli bombama razorene zgrade, mogli u tim zgradama vidjeti i mnogo nevjerovatnije kombinacije nego što je susret kišobrana i šivaće mašine na stolu za seciranje.

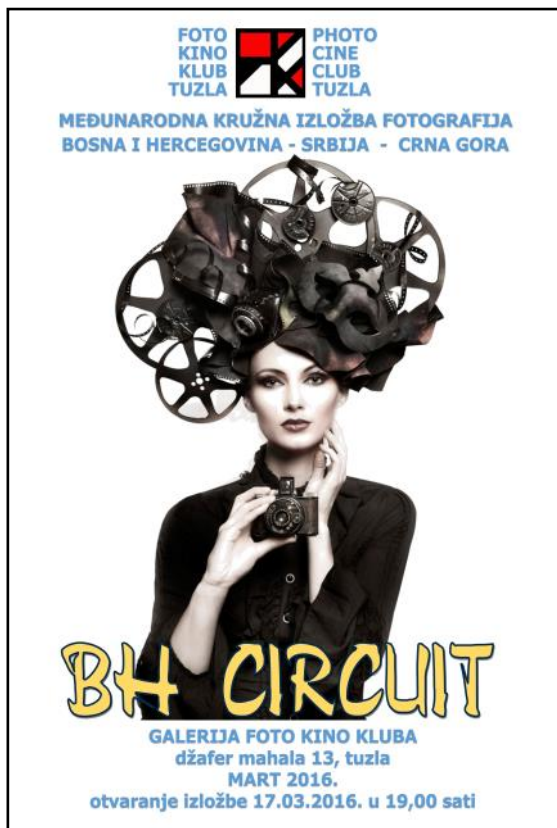
Na svom smo, dakle, terenu. Sa istim istinama imamo posla. Ali čežnja za ljepotom koja

je pohranjena duboko u biću umjetničkog fotografa Toše Mitaševskog našla je načina da preobradi pejzaže strašne istine, a da ih, istovremeno, ipak sačuva. Kod njega nije kišobran i šivaća mašina na stolu za seciranje, nego prelijepa djevojka s dugom kosom u enterijeru koji je masakriran granatama, ali u koji je postavljen luksuzni namještaj koji je ostao neoštećen. A zatim, čak, prekriven navlakama, kao kad se odlazi na duga putovanja, na godišnje odmore, u nekim danas nepojmljivim vremenima. Ustvari, malo nas je bilo, i u tim vilinskim vremenima, koji smo prekrivali namještaj kad smo odlazili na put, lakše je bilo kupiti nov kad se stari istroši: to je običaj koji pripada nekim vremenima još starijim od onih u kojima smo mi nekad živjeli. Time nas ova autorova dosjetka gura i oš jedan korak dalje u pravcu nemogućeg, nadrealnog. Na tim fotografijama naša dojučerašnja realnost postaje nadrealna. A naša današnja realnost dobija nadrealističku ljepotu.

BH CIRCUIT 2015

Bosna i Hercegovina - Srbija - Crna gora

U nešto skromnijoj atmosferi nego inače i sa neznatno zakašnjenja od planiranog kalendara izložbi u Galeriji fotografija Foto kino kluba Tuzla otvorena je međunarodna cirkularna izložba "BH Circuit" koja se u isto vrije-

me održavala u Srbiji (Aleksinac) i Crnoj Gori (Kotor). Uz uvodne napomene producenta Kluba Gabrijele Andrejaš na izložbi je već po tradiciji govorio i izložbu otvorio publicist i novinar Zlatko Dukić koji je između ostalog istakao : "Već nakon letimičnog pogleda na ove radove, u oči mora pasti to da se radi o nekim bitnim inovacijama, s jedne, ali i o potvrdi nekih starih, dokazanih pravila umjetničke fotografije, s druge strane.

Inovacije bi se mogle smjestiti u okvir utiska o tome da autori ne miruju, kada se radi o traženju novih i atraktivnih motiva, na kojima će pokazati vještinu u katkad fascinantnoj kombinaciji forme, sjenke, zaleđenog pokreta i kompozicijske originalnosti.

U vezi s potvrdom dokazanih pravila, u prvi plan bih istakao odnos crno-bijele i kolor-fotografije. Još jednom je uvjerljivo iskazano, i ovog puta, da crno-bijela fotografija suvereno dominira u umjetničkom portretu, u odabiru motiva ljudskog lica i harmoniji dijelova, koje autori nude kao doživljaj cjeline. Kod portreta je to najvidljivije, a još efektnije se potvrđuje kad bismo, recimo, neki od portreta i večeras izloženih – zamislili u kolor-rješenju. Već od prve bismo vidjeli da time umanjujemo, ako ne i oskrnavljujemo umjetničku dimenziju i vrijednost rada.

Ovaj stav se lako da provjeriti na odnosu portreta, koje večeras gledamo, s jedne, i motiva prirode, pogotovo širokog plana, s druge strane. Mislim da je to najbolje ilustrirati radovima autora iz Kine – i onih na pozivnici za večerašnju izložbu i, posebno, radom kineskog umjetnika, koji je objektivnom ulovio osvit dana i ovekovječio igru sjenki, sunca, forme...

Ovo sam posebno istakao zato što želim da vas podsjetim na ono što ljubitelji umjetničke fotografije odavno znaju, nije to za njih nikakva tajna. Ali, svejedno, rado se toga sjetimo, kad smo u prilici kao što je večerašnja: umjetnička fotografija nije ni slučajnost, ni puka forma; ona je je izraz urođenog talenta, sen-

zibiliteta autora i osjećaja za vrijeme i prostor. Najkraće rečeno: i večeras vidimo da je umjetnička fotografija proizvod koji prvo nastane u glavi autora, smišljena je u njegovom umu, često i u srcu, pa tek onda bude materijalizovana uz korištenje tehničkog pomagala, zvanog kamera. Dakle, kao i svaka druga vrsta umjetnosti – upečatljiva, autentična i neponovljiva – umjetnička fotografija je prvo plod razmišljanja, autorove imaginacije i upotrebe mašte u kreativne svrhe. Tek kad se to tako posloži i pripremi, tek nakon te uvertire u misaonoj sferi, tek tada se formira plan, zamisli projekat i ostvari cilj."

Na izložbi je učestvovalo 327 autora sa 4921 fotografijom iz 53 zemlje.

KULTURNO NASLJEĐE TUZLE NA FOTOGRAFIJAMA DAVORA PAVLIĆA

U prostorijama Narodne i univerzitetske biblioteke Derviš Sušić u Tuzli početkom marta otvorena je samostalna izložba Davora Pavlića, fotografa prve klase i člana Foto kino kluba Tuzla, pod nazivom "Kulturno naslijeđe Tuzle kroz arhitekturu". Organizator izložbe su tuzlanski Rotary klubovi, a predstavljeno je 40 fotografija većim dijelom u monohrom tehnici radi što vjerodostojnije prezentacije arhitekture. Izložbu je otvorio ispred organizatora Tihomir Knežiček.

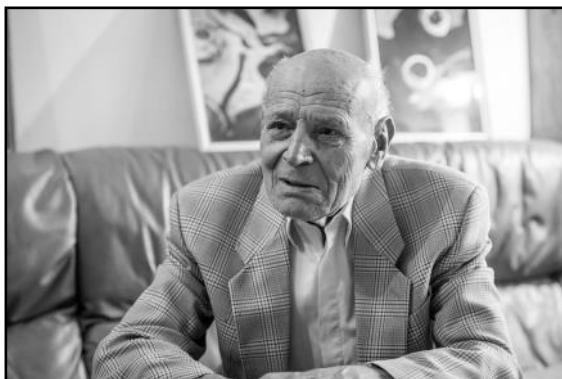
"Ova izložba nije ni retrospektiva, niti žaljenje za zgradama kojih nema ili za periodom

koji je prošao. Ovo je podsjetnik onima koji su zaboravili kojim smo vrijednostima okruženi u ovom trenutku, sa izuzetkom par zgrada kojih u međuvremenu nema, ali koje opet daju svoj doprinos tako što nam pokazuju prolaznost svega. Ovo se može primijeniti kako na kulturu i arhitekturu, tako i na naš privatni život. Trebamo podsjetiti jedni druge kako trebamo cijiniti ono što imamo, dok to imamo."

Izložba je prodajnog karaktera, a sredstva prikupljena prodajom bit će usmjerena na odlazak djece na specijalnu olimpijadu u Grazu 2017. godine.

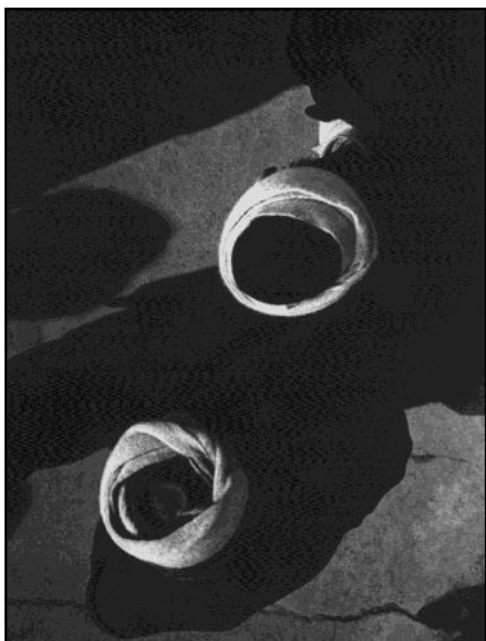

In memoriam : ALIJA AKŠAMIJA

U 98. godini života preminuo je jedan od najstarijih i najvećih istinskih umjetnika fotografije na našim prostorima Akšamija Alija. Rođen je u Rogatici gdje je proveo djetinstvo da bi fotografski zanat izučio kod sarajevskog fotografa Jovića. U periodu tridesetih godina prošlog vijeka napravio je ciklus fotografija o sarajevu kad je i započeo njegov stvaralački ciklus koji će posebno biti iskazan u njegovim "Slučajnim prolaznicima u pokretu" kojima će se s manje ili više entuzijazma vraćati u nekoliko ciklusa

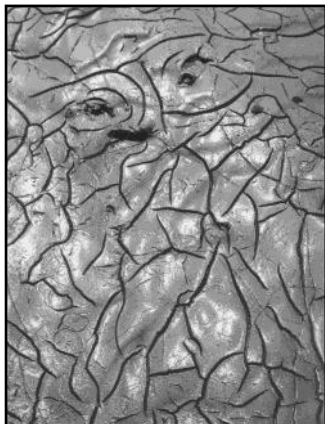
sve do osamdesetih godina. Prve fotografije poslije 1945. godine sačinio je u rodnoj Rogatici, da bi 1953. godine otvorio fotografsku radnju u Višegradu gdje se uključio u rad Foto kino kluba Višegrad. U ovom gradu nastale su i njegove antologijske fotografije, ali i fotografija "Dva turbana" koja je nagrađivana i pohvaljivana na većini međunarodnih izložbi, a pogotovo izložbi na bivšem jugoslavenskom prostoru. Tu su nastale njegove fotografije Borika, bosanskih konja, pejzaža, ali i fotografije iz profesionalnog angažmana vezane za rijeku Drinu i splavarenje koje su nastajale u periodu od dvadesetak godina. Posebno je značajan njegov ciklus fotografija nobelovca Ive Andrića snimljen kraj višegradskog mosta. Ove fotografije obišle su svijet i bile izlagane na nebrojano izložbi što mu je donijelo slavu svjetskog fotografa. Ova fotografija bit će objavljivana u monografijama i svjetskim časopisima i postat će najomiljenija piščeva slika. Za svoj rad u umjetničkoj fotografiji Alija Akšami-

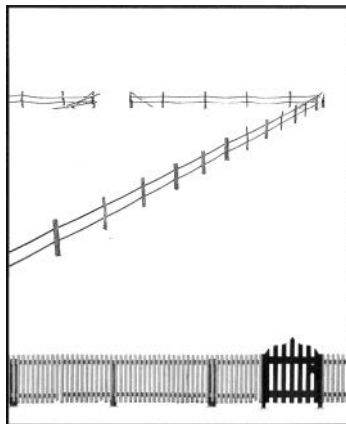
Dva turbana (1959)

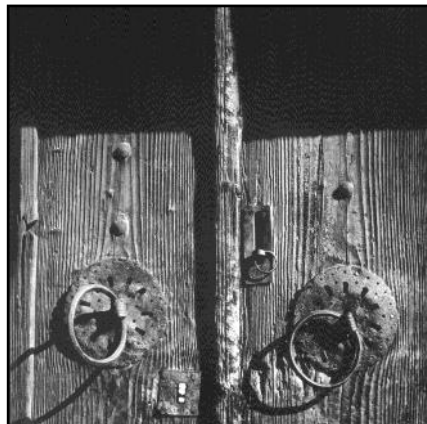
Iz voza (1973)

Arabeska (1963)

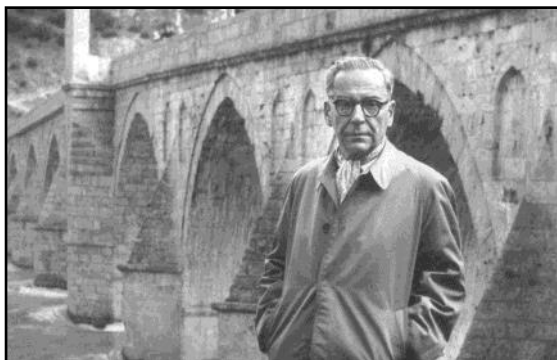
Zimska grafika (1980)

Tradicionalno (1968)

ja dobitnik je svih priznanja Foto saveza BiH i nosilac zvanja kandidat majstora fotografije, kao i većine priznanja Narodne tehnike BiH. Nema tačnih podataka o održanim samostalnim izložbama, ali se zna da ih je bilo više desetina. Učestvovao je na većini izložbi fotografija na prostorima bivše Jugoslavije, a izlagao je i na internacionalnim izložbama te osvojio 84 nagrade i pohvale. 2008. godine dobio je evropsku nagradu za životno djelo asocijacije profesionalnih foto-

grafa. Njegovi radovi nalaze se u mnogim Muzejima, zadužbinama, arhivima, Galeriji Foto saveza Jugoslavije te arhivu AUFBiH, kao i mnogim privatnim kolekcijama, monografijama, arhivima stručnih i popularnih revija i časopisa. Odlaskom Alije Akšamije otišao je najznačajniji poslanik umjetničke fotografije sa ovih prostora, čovjek čija se iskrenost, skromnost i veličina ne mogu opisati.

Portret Ive Andrića (1963)

Smanjite doživljaj (1958)

IMPRESSUM

FotoPress je press dodatak časopisu Foto Info koji registrovan kod Ministarstva pravde Federacije BiH pod rednim brojem 653 od 06. 02. 1997. g.
FotoPress uređuju članovi foto kino klubova, foto grupa i sekcija.
www.fotobih.ba - Kontakt e - mail adresa : ozren@bih.net.ba